

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 11. Intravit in Templum Recta tetendit Christus ad templum, veniebat enim sacrificandus, & doctorus Episcopos, in quo erravit Theophilus Alexandrinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

Lib. 5. de nostram expedit D. August.) Peccasti: Quiesce: cōsūit, c. 7. ad te conuersio eius. Cain in te reuertere: Infrā-

Gra. 4.7. ternam cādem properas? hanc concepisti? Ne perficias, sīst, retrogradere, propositum muta sanguineum, quiesce, & attende, quidquid fratti tuo iuuleris; hoc in caput tuum redundabit; te ipsum prius & peius occides, & ipsum Deum habebis aduerſarium, qui fratis stabit aduocatus. Ad te conuerso eius. Hoc ipsum Deus perfidiis his Iudeis ex ore populi significabat. Conuictus in Christi mortem, infernali veltre commotiuiuia, Caino nequiores? Quiesce: Sistite in via perditionis, gemina vi perarum, gradum reprimite, pīonē enim iniustè perdetes, iustè perdetis & vicām veltram, & salutem: Hic enim est Iesu Propheta; Deum vobis huius innoxij sanguinis lacelitus vindicatorem; hic est enim Prophetā, quem vobis promisit Deus, qui ei factas vñficitur calumnias. Hoc idem tibi intonat, peccator: Peccasti. Quiesce, ad te conuersio tua. Adiuerte iacturam facere vitā ac salutis tūa, quodq; contra te stultus prouocas Deum, hominem, omnium potentissimum.

§ 11. Intravit in Templum Recta tetendit Christus ad templum, veniebat enim sacrificandus, & docturus Episcopos, in quo eravuit Theophilus Alexandrinus.

¶ 29 Ingressus Dominus ciuitatem pompa illa triumphi & comitatu illo permagnisito, rectā retentis ad templum, idque pluribus de lucep. 21. cauiss. Primam dat Angelicus Doctor D. Thomās ut ostendar quid ipse agnus esset, qui se voluntarii in sacrificium presentabat offerendum & vt talis rectā tendit ad templum, vt pote locum sacrificiorum. Praecepit Deus, vt agnus, cuius immolatione festiuitas Paschalis inchoatur, immolaretur ad quartadecimam Lunā mensis Martij, attamen quinque ante diebus, scilicet Lunā decimā, introduceretur illum floribus adoratum, ramis, canticis, & solemnī iubilatione. Ecce hoc, modo perfectum in Christo prout dicimus Dominicā Palmarum. Quinque diebus ante diem sacrificiorum Hierusalem ingreditur, vt vero patet, quid ipse sponte sua veniat, recta tendit ad locum sacrificiorum, figurarum eius sacrificii, quod ipse offeret. Secunda ratio est illa, quam ipse Christus indigit, & declarat idem D. Thom. Ioco citat, quod voluerit se verum & legitimū Dei filium Hieron. Bapt. de Labrone, Tom. 1.

demonstrare. Qyō enim eundum est Principi primogenito, & heredi Regis, quando curia sua intrat ciuitatem, nisi ad Palatium, & patris sui domum? Hæc eius est propriissimum habitaculum. Dein eadem ratione voluit primum Patrem suum æternum honorare; eius se conspectibus sistere, eius gloria consignare, honorem quo eum eodem die populus fuerat veneratus: & cum iam passionis sua ac mortis ageretur negotiorum; ad hoc primum voluit paterna benedictione præmuniri: vt discensus ex hoc mundo, eiusdem ingressus conueniret. Quando quippe in hunc mundum venit, natus in oppido Bethlehem prima domus, quam adiit, item plumb fuit, quo eum Mater duxit sanctissima, quando eum aeterno Patri ipso Purificationis festo præsentauit: quasi dicat verba illa, que ex ore David composuerat: Dixi: Ecce venio, &c. Psal. 59. 8.

vt faciam voluntatem tuam. Simul & afferens aduentum suum, personam suam & omnem vietam suam: sicque propheticum illud Malachiae implebatur: Es gloriam venies ad templum san-

Malach.

Elum suum, dominator, quem vos queritis. Illu-

strans paternam illam domum, & Diuinā suā præsentā gloriōsorem reddens quam illa vñquam fuerat, quam adificauit Salomon, argento, autoque fulgidissimam, propheticum illud

impletum Aggei, Magna erit gloria domus istius nouissima, magis quam prima. Modò vero, dum transit ex hoc mundo ad Patrem, pariter se eiusdem offert conspectibus, simulque suam, quam aggressurus erat mortem scilicet, & acerbissimos, quos passus erat, cruciatus. Offert aduentum, & iter, ingressum & egredium: cum totum illud effectus Patris, & in gloriam Patris & ex Patris obedientia. Ex hoc Christi opere, inuitat inter Sanctissimos Patres confutudo, quam suis constitutionibus confitemarunt.

Vt notat Diuus Chrysostomus. Ut quilibet Episcopus invans ciuitatem præ ceteris domibus, Innocente adiret Ecclesiam, & hoc tam inviolabiler ob-

seruabatur, vt eo ipso, quo quis iu hoc deficeret, ut Schismaticus haberetur & Deo iniurias: Quia inde

sicut error foret intolerabilis, si Princeps ingre-

cit: Ego diu Curiam, vbi Re Pater morietur, alii tam an-

que nobiles permulti, domum primum adiret tequam.

priuati alicuius, & primum Patris manus in o-

Tom. 2. bidentia & reverentia signum non oscularetur.

Et codem ex iudicio colligit idem D. Chrysostomus. Theophilum Episcopum, non recipiendū ut Episcopum & Pastorem, qui Constantinopolim aduenerat Concilium coactum, sed

vt lupum inciendum, quia descendens de nau-

S. S. primū

primum Dei Ecclesiam non adierit, ut se Deo offerret, velut legitimus filius, dicereque: Ecce venio, ut faciam voluntatem tuam; Cum Constantiopolim ingressus esset (ait Diuus Chrysostomus) tuxta confusudinem & constitutum hacten obsernatam, non intrauit in Ecclesiam sed egressus a navi, pratermissis Ecclesiis vestibulis, alioqui verius est. Quam tibi felix faustumque foret, dum magnum negotium momenti aggredieris, si prius templum adires, ecclesiis Patris obtutui te sisteres, eius benedictionem postulantes, vt dexter Deo illud exordieris, & eo peracto, similiter de beneficiis acceptis gratias referentes immortales: uno verbo, eius rogares benedictionem, & in vitam, & in mortem, exemplo Christi incutatis. Et quid de his loquemur, qui vix ecclesiis huius Patris novae unit domum, nec eam admittunt, nisi velut coacti, proprii honoris ac astimationis (qua in hoc consideratur) tracti emolumento?

§. 12. Efficiebat omnes &c. In Reipublica saltem, purgatur templum: hoc enim est corporis huius stomachus.

M. 30. Tertiam rationem habemus ex D. Chrysostomo nimirum, quod Christus venerit, et expertissimus, ipso acutante, medicus, quando ei reprobarant quod familiarius peccatoribus viceret. Quibuscum conversari debet medicus, nisi cum inferni? Non est opus valetibus medicus. Expertus medicus, qui infirmum suscipit curandum, primum studet purgando stomacho, qui quando crudis indigestiones opprimitur, corporis reliquam nequam potell salutem adipisci, nec quidem vivum in vultu colorum, nec in brachiis robur, nec in pedibus fortitudinem, nec in capite, nec in oculis vivacitatem: Medicus (inquit Diuus Chrysostomus) quando primo ingreditur ad infirmum, statim de stomacho eius interrogat, & cum componere prius festinat. In hoc corpore mystico, est Ecclesia seu templum, velut stomachus in corpore naturali, est autem stomachus communis officina vbi recipitur & coquuntur portio pro exteris partibus. Itaque Sacerdotes, sunt hi qui recipiunt bona crelebit, ut illa populo distribuant liberales. Suscipient montes pacem pro Malach 2. puto. Illi legem recipiunt, ut cibum, quem alii communicent. Legem preetus requirent. Illi diuina Sacra menta, alias proponenda. Euntes, docete omnes gentes, baptizantes eos &c. Eorum

manibus communis Deus remissionem peccatorum: Quorum remi critis peccata, remittuntur eis. Illis traditur pindendus vita cibus, & carnis erogandus: Quis officium committi voluit sibi presbyteris, quibus sic congruit, ut sumant & dent eis.

Ob hoc comparat sponsus ecclesiasticus, sua coelestis sponsa ventrem, id est Ecclesiam, seu locum Sacerdotum aceruum tritici: Vester tuus est acerius tritici. Qui in toutius Reipublicae servatur alimentum; Quando stomachus ille bene est evacuatus & dispositus calore ordinatus, cibos que acceptos bene digerit: o quam sane gaudet Respublica, quam pulchra tota floret Ecclesia! Omnis gloria eius filii Regis ab initio, psalmit David. Sumpia metaphora ab alia sponsa, pulchra ut sol, colore vivido, rubeo, sano, & fortis quam ubi videris: insers. Optimum valet stomacho, magni caloris, bene moderari, vnde hac illi procedunt. Quando viri Ecclesiastici tales sunt, quales eos esse decet, qui optimè Dei legem obseruent, ritè sacramenta administrant, agant deorationes de silentio, apud illos pauperes inueniant subfidiū, consolationem &c. Quando Confessarij sunt viri docti, qui probè sciunt examinare conscientias, & in audiendis confessionibus sedulam nuant operam. Quando Predicatores, magis opere quam ore concionantur. Quando Sacerdotes coram Deo adstant summo respectu, & timore filiali in choro & adhuc au plus in altari: quam bene composita, ordinata gaudeat Respublica. Vide ergo Sacerdotti (admonet D. Chrysost.) Quomodo vos componeatis in verbo & opere: quoniam sicut in corpore, si aliquis fuerit infirmatum membrum, non omnino languet & stomachus: Si autem stomachus languit, omnia membra inveniuntur infirma: si si aliquis Christianorum peccatum non omnino peccat Sacerdotes: Si autem Sacerdotes fuerint inspecti, non populus conuerterit ad peccandum (deo vobis quisque Christianorum pro suo peccato reddet rationem; Sacerdotes autem, non solum pro sui, sed pro omnium peccatis redditur sunt rationem. Secundum hanc rationem (att. D. Chrysost.) ad illis curatio totius populi est inchoanda:

Ostendit olim Deus Ezechiel campum satum hominibus mortuis, occisis, quibus nec vita nec substantia reliquum supereret, ossa erant arida. Quarit ab eo Deus: viuentem ossa illa? Cui Ezechiel: O Domine, vnde: o nocturni ego illud video, quod longissime à vita distat. Valde bene, dicit tu illis, meo nomine. Offarit audire verbum Domini. Loquitur Propheta ex ore